

**Ярослав Пелих,**

аспірант Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв,  
вул. Лаврська, 9, Київ, 01015, Україна  
e-mail: [dis5124.ypelyh@dakkkim.edu.ua](mailto:dis5124.ypelyh@dakkkim.edu.ua)  
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-2248-7726>

## **КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ПРИРОДНИХ ПАРКІВ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ**

У статті розглядаються особливості комунікативних стратегій природоохоронних територій у контексті цифрової трансформації, зокрема в Україні. Окрема увага приділяється аналізу практик зарубіжних національних парків з акцентом на необхідності використання цифрових інструментів з урахуванням потреб різних вікових груп і виховання екологічної свідомості.

Аналіз комунікативних стратегій природних парків у цифрову епоху показав, що цифрові технології відкрили нові можливості для залучення громадськості, підвищення екологічної свідомості та формування позитивного іміджу природоохоронних територій. Соціальні мережі, мобільні застосунки, інтерактивні платформи, віртуальні тури стали важливими складовими комунікаційної політики провідних парків. Водночас цифровізація породжує виклики – необхідність зберігати емоційний зв'язок людини з природою, уникати поверхневого сприйняття екологічних проблем і захищати автентичність природних територій у цифровому просторі. Ефективна комунікація потребує інтеграції традиційних і цифрових інструментів, зберігаючи основну місію природних парків – збереження біорізноманіття і виховання відповідального ставлення до природи.

*Ключові слова:* комунікація, стратегія, цифрова епоха, цифрові інструменти, природні парки.

**Постановка проблеми у загальному вигляді.** У ХХІ ст. цифрові технології кардинально змінюють способи взаємодії природоохоронних установ із суспільством. Інституції, які опікуються охороною природи, опиняються перед новим викликом: потрібно комунікувати не лише через фізичні локації, а й у віртуальному середовищі. Адже

© Я. Пелих, 2025

природні парки мають не тільки зберігати природу, а й бути медіаторами між довкіллям і суспільством, а в цифрову епоху – через соціальні мережі, цифрові сервіси, мобільні додатки тощо.

Водночас цифровізація породжує ще один вимір викликів: від «інстаграм-туризму» до потреби в кібербезпеці, збереженні автентичності та дотриманні принципів сталого розвитку. Зміни клімату, урбанізація та постпандемічна мобільність лише підсилюють потребу в переосмисленні комунікаційної політики природних парків. Зростання ролі соціальних мереж, мобільних застосунків, інтерактивних мап і цифрових сервісів створює нові можливості для залучення громадськості, екологічної освіти та формування екологічно відповідальної поведінки.

Отже, дослідження діяльності парків в умовах цифрової трансформації є своєчасним і важливим для формування ефективних стратегій їх взаємодії з відвідувачами, громадськістю та міжнародною спільнотою.

**Аналіз досліджень і публікацій.** Статтю «Ефективність природоохоронних територій у світі, що змінюється» [10] присвячено оцінюванню ефективності охоронюваних природних територій у контексті глобальних змін – кліматичних, соціальних, політичних, екологічних. Колектив авторів аналізує: ефективність управління природними територіями за допомогою міжнародних інструментів оцінювання (protected areas, PA) як інструменту збереження біорізноманіття; методології моніторингу і звітності щодо управління природними парками (наприклад, Management Effectiveness Tracking Tool, METT); ключові чинники успіху: керування, участь громад, правова підтримка, фінансування; глобальні виклики: зміна клімату, урбанізація, деградація довкілля, тиск на ресурси; приклади різних країн (у тому числі з використанням даних IUCN та CBD, Конвенції про біологічне різноманіття); рекомендації для покращення стратегій збереження й управління охоронюваними територіями в умовах змін.

П. Іглз, С. МакКул, К. Хейнс у посібнику «Сталий туризм на природоохоронних територіях: Керівні принципи планування та управління» [8] розглядають принципи сталого туризму на природоохоронних територіях. Автори розробляють практичні рекомендації для планування та управління туристичною діяльністю так, щоб

вона сприяла збереженню природного середовища, підтримувала місцеві громади, забезпечувала позитивний досвід для відвідувачів. Посібник також аналізує виклики перевантаження туризмом, потребу у фінансуванні охорони природи через туристичну інфраструктуру і важливість стратегічної комунікації з громадськістю.

Найбільш ґрунтовним і масштабним зарубіжним дослідженням у контексті цифровізації комунікації природних парків є стаття, авторами якої є М. Мангольд, А. Швітерінг, Й. Цінк, М. Штайнбауер, М. Геуріх, «Цифровізація активного відпочинку на природі: глобальні перспективи можливостей і викликів для управління природоохоронними територіями» [13]. У ній на основі опитування 131 парку в 46 країнах автори аналізують вплив цифровізації на управління природоохоронними територіями та активний відпочинок на природі. Для реалізації цього завдання в публікації представлено ряд графіків: типи цифрових інструментів, які використовуються в різних країнах для управління природоохоронними територіями (соцмережі, мобільні застосунки, GPS, камери спостереження); розподіл за регіонами – де найактивніше впроваджують цифровізацію (Європа, Північна Америка, Азія, Африка); оцінка ефективності цифрових технологій – які інструменти вважаються найкориснішими для моніторингу, комунікації з відвідувачами та планування маршрутів; виклики – показують основні бар'єри: нестача фінансування, брак кадрів, цифрова нерівність тощо.

У статті українських дослідників Д. Виговського та О. Конарівської «Дослідження інструментів цифровізації в процесі формування туристичних дестинацій» [1] на прикладі українських міст (Львів, Київ, Одеса) та регіону Українських Карпат проаналізовано інструменти цифровізації, які застосовуються під час формування туристичних дестинацій в Україні. Авторами визначено роль цифрових технологій у процесі розвитку туристичних територій. Для аналізу обрано найбільш поширені інструменти цифровізації: доповнену реальність, смарт-картки та віртуальні тури.

**Мета статті** – проаналізувати сучасні комунікативні стратегії природоохоронних парків у контексті цифрової трансформації, виявити основні можливості, виклики цифровізації для взаємодії парків із громадськістю, а також запропонувати підходи до

ефективного використання цифрових технологій для збереження природи, підвищення екологічної свідомості та залучення різних аудиторій.

**Методологія дослідження ґрунтується** на теоретичних напрацюваннях українських і зарубіжних дослідників, а також на досвіді комунікативних стратегій провідних природних парків України в цифровому середовищі. Дослідження поєднує ряд міждисциплінарних методів: бібліографічний – для аналізу спеціалізованої літератури, метод кейс-стаді – для розгляду конкретних цифрових ініціатив парків, контент-аналіз цифрових платформ природних парків та ін.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Розробка комунікативної стратегії природоохоронних парків повинна ґрунтуватися на ряді важливих розумінь, серед яких можна виокремити деякі ключові моменти.

Управління природоохоронними територіями повинно базуватися на постійному двосторонньому обміні інформацією з громадськістю, щоб забезпечити підтримку цілей охорони природи і врахування інтересів місцевих громад. Ефективна комунікація допомагає формувати поведінку відвідувачів так, щоб мінімізувати негативний вплив на природу і водночас посилювати їхнє розуміння цінності охоронюваних територій. Використання нових комунікаційних каналів, зокрема інтернету, критично важливе для поширення інформації, підвищення обізнаності та залучення молодого покоління до природоохоронних питань [8].

Водночас цифрові медіа насамперед змінюють поведінку відвідувачів у природоохоронних територіях, що може призводити до порушень природного середовища. Однак і відкривають нові можливості для управління ним, зокрема через упровадження цифрових методів моніторингу та інформування [12].

Недарма дослідники акцентують на зростанні ролі соціальних мереж у формуванні поведінки відвідувачів; використанні мобільних застосунків, геолокаційних сервісів і цифрових карт для планування маршрутів; можливості цифрового моніторингу відвідуваності; зростаючому ризику перевантаження окремих локацій через популярність у медіа (так званий інстаграм-ефект) [12].

Насамперед цифрові стратегії повинні враховувати різні вікові, культурні та соціальні групи. Наприклад, для покоління Z ефективною є гейміфікація – інтерактивні екопросвітницькі квести у тіток-форматі.

Поширення таких платформ, як інстаграм, фейсбук, тіток, також стало визначальним для охоплення молодшої аудиторії. Наприклад, Yellowstone National Park (США) активно використовує Instagram Stories для екопросвітницьких кампаній; розробив платформу NPS App, яка включає мапи, маршрути, push-сповіщення та інформацію про події [13].

В умовах пандемії популярності набули віртуальні тури. Так, Parks Canada реалізували проєкт "Virtual Parks Canada" для цифрової присутності парків навіть у віддалених регіонах [14].

У Південно-Африканській Республіці Kruger National Park використовує ютуб-канал з прямими трансляціями з камер спостереження за дикими тваринами [11].

Важливою є база цифрових ресурсів про біорізноманіття Європи Europeana Natural History Collection (<https://www.europeana.eu>) [9].

Інституційна пам'ять парків – фотобанки, наукові дослідження, мапи – дедалі більше оцифровуються. Створення відкритих цифрових архівів дає можливість паркам взаємодіяти з дослідниками, екоактивістами, школами, оскільки природоохоронні території це не просто охоронювані межі на карті, а динамічні простори, ефективність керування яким визначається не лише наявністю правового статусу, а й науковою підтримкою та системним оцінюванням результатів.

Саме в цьому полягає ефективне управління природоохоронними територіями за умови адаптивного підходу: залучення місцевих громад, стійкого фінансування, цифрових інновацій у відповідь на сучасні виклики, зокрема кліматичні зміни та зростання антропогенного тиску [10].

Звичайно, заважає такій стратегії нерівний доступ до цифрових технологій серед парків різних країн. Крім того, цифрові інструменти можуть бути ефективними лише за наявності підготовленого персоналу. Отже, цифровізація є неминучим і потенційно позитивним явищем у сфері охорони природи, але вона потребує

обережного підходу – з урахуванням локального контексту, етичних аспектів та екологічної стійкості [12].

Українські національні природні парки активно впроваджують цифрові комунікаційні стратегії, спрямовані на підвищення обізнаності громадськості, залучення туристів і збереження природної спадщини. З метою підвищення обізнаності про природно-заповідні території України розробляються комунікаційні стратегії, які включають створення бренду територій, їх промоцію як туристичних напрямів і сприяння у вирішенні конфліктних питань [4]. Для популяризації національних парків створено інформаційні ресурси, які містять фото, відео, описи маршрутів та карти проїзду. Ці ресурси сприяють плануванню подорожей і підвищенню інтересу до природоохоронних територій [6].

Франкфуртське зоологічне товариство (FZS) у співпраці з Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України реалізує проєкт з покращення комунікації природно-заповідних територій. У рамках цього проєкту розроблено єдиний брендбук для установ природно-заповідного фонду, 13 парків уже отримало нові вебсайти на базі шаблону WordPress. Ці сайти містять базову інформацію про території, маршрути, правила відвідування, новини, контакти, а також інтегровані елементи для взаємодії з користувачами (форми для зворотного зв'язку, інтерактивні мапи тощо). Сайти відповідають сучасним вимогам зручності й доступності, забезпечуючи користувачів актуальною інформацією. Також проводяться навчання для працівників екоосвітніх відділів із ведення соцмереж, їхнього дизайну та написання текстів. Зокрема, Національний природний парк «Синевир» і Карпатський біосферний заповідник отримали модернізовані платформи, які дають змогу ефективніше комунікувати з відвідувачами та залучати нові цільові аудиторії. Крім того, українські природоохоронні установи поступово впроваджують цифрові проєкти, такі як віртуальні тури, освітні вебінари, кампанії в соціальних мережах на теми захисту біорізноманіття, а також використовують краудсорсинг для залучення громадськості до моніторингу стану довкілля. Це сприяє підвищенню впізнаваності парків та ефективнішій взаємодії з громадськістю [7].

Багато національних парків України активно використовують соціальні мережі для комунікації з громадськістю. Наприклад, сторінка «Національні парки і заповідники України» регулярно публікує новини, фотографії, відео, що сприяє залученню нових відвідувачів і підвищенню обізнаності про природоохоронні території [6].

Особливо під час війни активізувалася участь співробітників у заходах в онлайн-режимі. Наприклад, науковці Національного центру народної культури «Музей І. Гончара» «долучалися до роботи практичного ZOOM-семінару у форматі питань-відповідей щодо загроз і втрат у час війни і допомоги культурній спадщині України із групою міжнародних експертів з Іспанії, Нідерландів, Сирії [Організатори: Штаб порятунку спадщини (HERI) та HERITAGE for PEACE (17 березня 2022 р.)]. Центр також був представлений у дводенному онлайн-семінарі з розробки спільної методики оцінювання збитків та ризиків для об'єктів культурної спадщини України, пошкоджених чи втрачених у час російсько-української війни [Організатори: Штаб порятунку спадщини, Національний Музей Революції Гідності, FAR, ICCROM (11–12 квітня 2022 р.)]» [2, с. 434–435].

Програма розвитку ООН (ПРООН) за підтримки Глобального екологічного фонду (GEF) передала природоохоронним установам Полісся цифрові дзеркальні фотоапарати, об'єктиви та інше ІТ-обладнання, яке допоможе проводити моніторинг і документувати виявлення рідкісних видів; ефективно реагувати на зміни в екосистемах [3].

Національний природний парк «Сколівські Бескиди» впроваджує інформаційні технології для цифрового моніторингу стану лісів. Це дає можливість визначати необхідні заходи для збереження природних ресурсів і підвищувати стійкість лісових екосистем [5].

Попри обмежені ресурси та зовнішні виклики цифровізація комунікацій у сфері природоохоронних територій України демонструє позитивну динаміку та потенціал для подальшого розвитку відповідно до глобальних трендів, а також прагнення українських національних парків до впровадження сучасних комунікаційних стратегій, що відповідають вимогам цифрової епохи й сприяють збереженню природної спадщини.

Так, цифрові технології сприяють збереженню біорізноманіття та підвищенню ефективності роботи природоохоронних установ, а використання цифрових інструментів відкриває нові горизонти для моніторингу й управління природними ресурсами. Загалом державна політика «та нормативно-правове забезпечення цифровізації сприяють розвитку інноваційних технологій, які разом із культурною спадщиною формують позитивний і прогресивний імідж туристичних дестинацій» [1].

Загалом цифровізація комунікації природних парків не є остаточним рішенням, а радше динамічним процесом, який потребує постійного моніторингу, переосмислення стратегій, активної інтеграції результатів наукових досліджень у практичну діяльність. Тому для національних природних парків України доцільно й надалі впровадження цифрових платформ з віртуальними турами; створення екологічних подкастів і сторітелінгу (ютуб, Spotify); співпраця з університетами та бібліотеками в галузі оцифрування даних; розроблення віртуальних інтерактивних мап і мобільного додатку, а також цільових комунікацій у соціальних мережах.

**Висновки.** Аналіз комунікативних стратегій природних парків у цифрову епоху показав, що сучасне середовище потребує від таких установ гнучкості, інноваційності та орієнтації на потреби різних аудиторій. Цифрові технології відкрили нові канали для залучення громадськості, підвищення екологічної свідомості, формування позитивного іміджу природоохоронних територій. Використання соціальних мереж, мобільних застосунків, інтерактивних платформ і віртуальних турів стало невід’ємною частиною комунікаційної політики провідних природних парків світу, а також України.

Водночас цифровізація висуває ряд нових викликів, серед яких необхідність підтримувати баланс між технологічною доступністю та збереженням глибинного емоційного зв’язку людини з природою, ризики поверхневого сприйняття екологічних проблем через візуальні ефекти та потребу в захисті автентичності природних територій у цифровому контенті. Відповідно, ефективні стратегії комунікації мають інтегрувати традиційні форми взаємодії з громадськістю (освітні програми, екскурсії, друковані видання) із сучасними цифровими інструментами, при цьому зберігаючи



глибинну місію природних парків – сприяти збереженню біорізноманіття та формуванню відповідального ставлення до природи.

**Перспективними напрямками подальших досліджень** у цій сфері є: вивчення ефективності окремих цифрових інструментів комунікації (наприклад, віртуальних турів або інтерактивних мобільних застосунків) у формуванні довготривалого екологічного світогляду; аналіз моделей персоналізованої комунікації природних парків у соціальних мережах; розробка рекомендацій щодо етичного використання візуального контенту про природу в цифрових медіа; дослідження взаємозв'язку між віртуальними враженнями від природних територій і реальними відвідинами парків; вивчення впливу цифрової комунікації на залучення волонтерів, спонсорів та підтримку громадських екологічних ініціатив.

### Список бібліографічних посилань

1. Виговський Д. С., Конарівська О. Б. Дослідження інструментів цифровізації в процесі формування туристичних дестинацій. *Вісн. НУВГП*. 2024. № 1 (105). С. 56–68.

2. Вільчинська І. Ю., Святненко А. В., Орлов Р. Ю. Науково-дослідні практики національного центру народної культури Музей Івана Гончара в умовах гібридних загроз. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2024. Вип. 48. С. 431–438. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.810>

3. Глобальний екологічний фонд та ПРООН надають додаткове обладнання природоохоронним установам Полісся. United Nations Development Programme. Україна. 2024. 13.08. URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/hlobalnyy-ekolohichnyy-fond-ta-proon-nadayut-dodatkovye-obladnannya-pryrodookhoronnym-ustanovam-polissy> (дата звернення: 02.04.2025).

4. Для природно-заповідних територій розробляють комунікаційну стратегію. 2018. 08.03. *Support to Nature Protected Areas*. URL: <https://snpa.in.ua/dlya-pryroдно-zapovidnyh-terytorij-rozroblyayut-komunikatsijnu-strategiyu> (дата звернення: 17.04.2025).

5. Моніторинг змін лісового покриву Національного природного парку «Сколівські Бескиди»: на шляху до стійкого майбутнього.

Національний лісотехн. ун-т України : вебсайт. 2025. 31 січ. URL: <https://surl.lt/scujgv> (дата звернення: 12.04.2025).

6. Національні природні парки України. *Природні парки*. URL: <https://www.nationalparks.in.ua/pryrodni-parky> (дата звернення: 02.04.2025)

7. Покращення комунікації парків. *Frankfurt Zoological Society*. URL: [https://ukraine.fzs.org/project/pokrashhennya-komunikacziyi-parkiv/?utm\\_source=chatgpt.com](https://ukraine.fzs.org/project/pokrashhennya-komunikacziyi-parkiv/?utm_source=chatgpt.com) (дата звернення: 12.04.2025).

8. Eagles P. F. J., McCool S. F., Haynes C. D. Sustainable Tourism in Protected Areas: Guidelines for Planning and Management. 2002. <https://doi.org/10.1079/9780851995892.0000>

9. Europeana. 2023. Natural History Collection. URL: <https://www.europeana.eu/en/collections/topic/18-natural-history> (Last accessed: 15.04.2025).

10. Hockings M., Stolton S., Leverington F., Dudley N., Courrau J. Protected area effectiveness in a changing world. Gland, Switzerland, 2020. <https://doi.org/10.2305/IUCN.CH.2020.PAG.30.en>

11. Kruger National Park Live. (2023). [Video file]. *YouTube*. <https://www.youtube.com/playlist?list=PL2NOMND0rLTvBJ5J3O2HirJmM4Z7tnCiC> (Last accessed: 17.04.2025).

12. Mangold M., Schwietering A., Zink J., Steinbauer M. J., Heurich M. The digitalization of outdoor recreation: Global perspectives on the opportunities and challenges for protected area management. *Journal of Environmental Management*. 2024. No. 352. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2024.120108>

13. National Park Service. URL: <https://www.nps.gov> (Last accessed: 17.04.2025).

14. Parks Canada. URL: <https://parks.canada.ca> (Last accessed: 16.04.2025).

## References

1. Vyhovskyi, D. S., & Konarivska, O. B. (2024). Doslidzhennia instrumentiv tsyfrovizatsii v protsesi formuvannia turystychnykh destynatsii [Research of digitalization tools in the process of forming tourist destinations]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vodnoho*

*hospodarstva ta pryrodokorystuvannia – Bulletin of the National University of Water and Environmental Engineering*, 1(105), 56-68 [in Ukrainian].

2. Vilchynska, I., Sviatnenko, A., & Orlov, R. (2024). Research practices of the National Center of Folk Culture “Ivan Honchar Museum” in the face of hybrid threats. *Ukrainian Culture: Past, Present, Ways of Development*, 48, 431-438 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.810>

3. Hlobalnyi Ekolohichnyi Fond ta PROON nadaiut dodatkovе obladnannia pryrodookhoronnym ustanovam Polissia [The Global Environmental Facility and UNDP provide additional equipment to environmental protection institutions of Polissya]. (2024, August 13). *United Nations Development Programme. Ukraine* [in Ukrainian]. Retrieved April 2, 2025, from <https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/hlobalnyy-ekolohichnyy-fond-ta-proon-nadayut-dodatkovе-obladnannya-pryrodookhoronnym-ustanovam-polissya>

4. Dlia pryrodno-zapovidnykh terytorii rozrobliaiut komunikatsiinu stratehiu [A communication strategy is being developed for nature reserves]. (2018, March 8). *Support to Nature Protected Areas* [in Ukrainian]. Retrieved April 17, 2025, from <https://snpa.in.ua/dlya-pryrodno-zapovidnykh-terytorij-rozroblyayut-komunikatsijnu-strategiyu>

5. Monitorynh zmin lisovoho pokryvu Natsionalnoho pryrodnoho parku “Skolivski Beskydy”: na shliakhu do stiikoho maibutnoho [Monitoring of changes in forest cover of the “National Nature Park Skolivskie Beskydy”: on the way to a sustainable future]. (2025, January 31). *Natsionalnyi lisotekhnichnyi universytet Ukrainy: vebsait – Ukrainian National Forestry University: website* [in Ukrainian]. Retrieved April 12, 2025, from <https://surl.lt/scujgv>

6. Natsionalni pryrodni parky Ukrainy [National Nature Parks of Ukraine]. *Natsionalni pryrodni parky Ukrainy: vebsait – National Nature Parks of Ukraine: website* [in Ukrainian]. Retrieved April 2, 2025, from <https://www.nationalparks.in.ua/pryrodni-parky>

7. Pokrashchennia komunikatsii parkiv [Improving Park Communication]. *Frankfurt Zoological Society* [in Ukrainian]. Retrieved April 12,

2025, from [https://ukraine.fzs.org/project/pokrashhennya-komunikacziyi-parkiv/?utm\\_source=chatgpt.com](https://ukraine.fzs.org/project/pokrashhennya-komunikacziyi-parkiv/?utm_source=chatgpt.com)

8. Eagles, P. F. J., McCool, S. F., & Haynes, C. D. (2002). Sustainable Tourism in Protected Areas: Guidelines for Planning and Management. <https://doi.org/10.1079/9780851995892.0000>

9. Europeana. 2023. Natural History Collection. Retrieved April 15, 2025, from <https://www.europeana.eu/en/collections/topic/18-natural-history>

10. Hockings, M., Stolton, S., Leverington, F., Dudley, N., & Courrau, J. (2020). Protected area effectiveness in a changing world. Gland, Switzerland. <https://doi.org/10.2305/IUCN.CH.2020.PAG.30.en>

11. Kruger National Park Live. (2023). [Video file]. *YouTube*. <https://www.youtube.com/playlist?list=PL2NOMND0rLTvBJ5J3O2HirJmM4Z7tnCiC> (Last accessed: 17.04.2025).

12. Mangold, M., Schwietering, A., Zink, J., Steinbauer, M. J., & Heurich, M. (2024). The digitalization of outdoor recreation: Global perspectives on the opportunities and challenges for protected area management. *Journal of Environmental Management*, 352. <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2024.120108>

13. National Park Service. Retrieved April 17, 2025, from <https://www.nps.gov>

14. Parks Canada. (2022). Virtual experiences. Retrieved April 16, 2025 from <https://parks.canada.ca>

Стаття надійшла до редакції: 01.09.2025.

**Yaroslav Pelykh,**

Postgraduate student,

National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

9 Lavrska St., Kyiv 01015, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-2248-7726>

e-mail: [dis5124.ypelyh@dakkkim.edu.ua](mailto:dis5124.ypelyh@dakkkim.edu.ua)

### **Communication Strategies of Natural Parks in the Digital Age**

*Relevance of the research.* Research into the activities of natural parks in the context of digital transformation is timely and important for developing effective strategies for their interaction with visitors, the public, and the international community.

*The article examines* the features of communication strategies of nature reserves in the context of digital transformation, in particular in Ukraine. Special attention is paid to the analysis of the practices of foreign national parks, with an emphasis on the need to use digital tools, taking into account the needs of different age groups, and the upbringing of environmental awareness.

*The research methodology* is based on theoretical developments of Ukrainian and foreign researchers, as well as on the experience of communication strategies of leading natural parks of Ukraine in the digital environment. The research combines a number of interdisciplinary methods, in particular: bibliographic – for the analysis of specialized literature, case study method – for the consideration of specific digital initiatives of parks, content analysis of digital platforms of natural parks, etc.

*Scientific novelty.* A model for adapting digital tools for Ukrainian natural parks is proposed.

*Conclusions.* The analysis of communication strategies of natural parks in the digital age suggested that these institutions should be flexible, innovative and focused on different audiences. Digital technologies have opened up new opportunities for engaging the public, raising environmental awareness, and forming a positive image of nature reserves. Social media, mobile apps, interactive platforms and virtual tours have become important components of the communication policy of leading parks. At the same time, digitalization creates challenges – the need to maintain the emotional connection between humans and nature, avoid superficial perception of environmental problems, and protect the authenticity of natural areas in the digital space. Effective communication requires the integration of traditional and digital tools, while maintaining the main mission of natural parks – preserving biodiversity and fostering a responsible attitude towards nature.

*Keywords:* communication, strategy, digital age, digital tools, natural parks.